



La cerimònia de la confusió

El 31 de març comença el judici sobre l'atemptat contra un edifici federal d'Oklahoma, que va matar 169 persones. L'extrema dreta nord-americana ha tancat files amb els acusats. EL TEMPS ha tingut accés a documents de la defensa, que intenten crear confusió.

“L'atemptat d'Oklahoma va ser planificat pel govern Clinton”, diu Randy Trochmann. És un dels dirigents de la Milícia de Montana, el grup paramilitar antigovernamental més representatiu de tots els que darrerament han sortit com bolets als EUA. Als ulls dels milicians l'atemptat contra l'edifici federal, que va causar 169 morts, és una peça més de la conspiració governamental que va començar amb l'assassinat de Kennedy i que va continuar amb el setge de l'FBI als sectaris davidians de Waco, l'any 93, on van morir més de vuitanta persones. Ara, segons ells, el govern “Billary” (Bill i Hillary Clinton) vol tancar el cercle entorn de les milícies i desposseir-les de l'única defensa que els resta: el dret a les armes de foc.

“La seguretat nacional ha estat amenaçada per una conspiració contra el govern i els ciutadans americans”, va dir Clinton en la seva primera aparició després de l'atemptat d'Oklahoma, i prometé d'endurir les lleis contra el terrorisme perquè no tornés a passar mai més un fet similar. Una volta confirmat que l'amenaça no venia dels estrangers islamistes, ans es tractava de terrorisme intern, fins i tot les associacions protectores dels drets civils van tremolar. Molta gent es va pensar que això donaria a l'FBI carta blanca per a espiar la vida privada de tothom, com ja havia passat els anys 60.

L'atemptat. Era un matí d'abril d'ara fa dos anys, a la ciutat d'O-

klahoma, de mig milió d'habitants. A les nou, tant les oficines de l'enorme edifici del govern federal com la llar d'infants dels baixos bullien d'activitat. Hi havia gent que hi arreglava papers de la Seguretat Social o del pis, i nois que passaven per la caixa de reclutament. Molts, uns cinc-cents, feien la seva feina a quinze agències fe-

Segons els milicians, l'atemptat d'Oklahoma va ser planificat per Clinton per desposseir-los de les armes de foc.

derals: urbanisme, agricultura, defensa, trànsit, ATF (control d'alcohol, tabac i armes de foc)... Dos minuts després de les nou una poderosa bomba esventrava l'edifici de nou pisos. La catàstrofe quedarà per sempre en la memòria dels supervivents. Ningú, i els nord-americans encara menys, no es podia creure que allò hagués passat als Estats Units: 169 morts, inclosos dinou infants, i més de sis-cents ferits.

En el millor estil Hollywood, la justícia va arribar a temps de capturar un sospitós. Només feia una hora i mitja que l'edifici federal

Alfred P. Murrah havia saltat enlaire que un patruller de carretera aturava un Mercury Marquis groc sense matrícula. No dur-ne és una forma comuna de protesta entre els milicians antigovernamentals. Veient que el xofer portava una pistola semiautomàtica Glock carregada amb bales de punta buida Black Talon, de les anomenades “matapolícia”, el patruller no s'ho va pensar dos cops i se'l va endur a comissaria. El conductor del Mercury no s'hi va resistir gens, i això que després van trobar-li un ganivet de quinze centímetres.

El divendres següent, mitja hora abans de deixar-lo anar sota fiança de cinc-cents dòlars, el fiscal del districte rebia una trucada dels federals: “Reteniu-lo per sospitós de danyar la propietat federal”. Aquest individu de vint-i-vuit anys, de cabells rossos molt curts, de complexió atlètica i de mirada fugissera no era Robert Kling ni havia nascut el 19 d'abril, com deia el carnet de conduir. El 19 d'abril, dos anys abans, era el dia de l'assalt de l'FBI a Waco. I aquest xicot era Timothy McVeigh, un ex-aspirant a ingressar a les forces especials de l'exèrcit i ex-combatent de la Guerra del Golf Pèrsic. Li agradava de fabricar bombes a casa i s'havia acostat al moviment milicià.

Timothy McVeigh és encara un dels principals acusats d'haver plantat la bomba a l'edifici d'Oklahoma, juntament amb Terry Nichols, el seu ex-company d'exèrcit. En Nichols passa dels quaranta i és granger de professió.



“Suposo que no pots saber què faran els teus amics, però sembla que... potser [McVeigh] ho va fer... i potser, sense voler, vaig ajudar-l'hi”, va declarar Nichols a l’FBI, en documents que EL TEMPS ha vist. Durant el trasllat a les oficines de l’FBI, fins i tot mentre la gent li cridava “assassins”, en McVeigh estava tranquil i no deia ni mot.

Hores després, Clinton i la fiscal general Janet Reno catalitzaven la indignació ciutadana demanant públicament que s’apliqués la pena de mort als culpables de l’atemptat. “Hem de prendre’ns més seriosament les amenaces contra les nostres llibertats”, va dir Clinton, prometent dures mesures per a lluitar contra el terrorisme intern. La condemna de McVeigh als mitjans nord-americans de difusió internacional va ser unànime.

Però les emissores de televisió i de ràdio locals de la Nord-amèrica rural n’han fet una lectura diferent. Les darreres mesures del govern demòcrata no hi han estat gaire populars. Hi ha dotze milions de persones angoixades pel poder del govern i per les mesures de la seva burocràcia, aclaparades pels impostos i per les cinc-cents mil

normes existents. Els descontents s’autoanomenen “patriotes”. Creuen que el millor defensor dels seus drets és el rifle que guarden a l’armari del rebedor, i que la resta són trons. Són els llenyataires que deixen de guanyar diners per la pressió dels ecologistes i els sense-feina o mal·llogats que culpen de tot l’ONU, el GATT i el Nou Ordre Mundial anunciant un bon dia pel president Bush.

La paranoia. Els més radicals, unes cent mil persones, han començat a formar grups paramilitars. Van molt armats i s’entrenen cada setmana per poder-se defensar de l’FBI i dels tancs de l’ONU quan arribin a envair els Estats Units. “Quan el reverend Olson em va trucar demanant-me permís per utilitzar el parc municipal, em pensava que volia fer un picnic amb els feligresos. No va dir que també era comandant de la Milícia de Michigan, i que hi anirien amb pistoles, la cara pintada de negre i vestits de camuflatge”, es queixa Mary Hessel, cap municipal d’un poble de Michigan, que arrossega un conflicte amb els milicians de fa temps.

A part aquests entreteniments, els

patriotes es neguen a pagar impostos, tornen el passaport i condueixen sense matrícula. “He venut tot el que tenia i he fet donació de casa meva al meu fill. Estic disposat a rebre tots els atacs i preparat per a perdre-ho tot”, diu el diaca Ray Southwell, sots-comandant de la Milícia de Michigan i ex-agent immobiliari. La seva croada va començar quan va perdre la batalla sobre allò que havia d’aprendre el seu fill a escola. No ho suportava perquè li inculcaven valors “socialistes”.

“Oklahoma ha estat el segon holocaust americà (després de Waco)”, diu Anthony J. Hilder des dels micròfons de *Radio Free World* (Ràdio Món Lliure) de Montana, una de les emissores que propaga constantment les idees dels milicians. “Exacte. La feta va ser planificada pel govern de Washington i se’n serveixen per demonitzar el moviment patriota i la milícia”, abona Ted L. Gunderson, durant una llarga entrevista enregistrada en vídeo que circula entre els ultradretans nord-americans. Ara Gunderson és investigador privat i havia estat agent de l’FBI durant vint-i-nou anys. Sembla un pensionista pacífic, és de comple-

L’edifici federal Alfred P. Murrah d’Oklahoma després de l’atemptat d’abril de 1995. L’explosió va provocar la mort de 169 persones, inclosos dinou nens de la llar d’infants que hi havia als baixos de l’edifici, i més de sis-cents ferits.

El cas de la família Wilburn

Els avis de dos nens morts en l'atemptat d'Oklahoma col·laboren en la defensa del seu presumpte assassí, en una de les situacions més estranyes que mai s'hagin donat en la història judicial d'Estats Units. Els avis són Glenn i Kathy Wilburn, i l'acusat de plantar la bomba és Timothy McVeigh. El seu objectiu comú és de provar que el govern amaga proves crucials que demostrin que sabia que hi hauria l'atemptat a l'edifici federal d'Oklahoma.

Ell és comptable diplomad i ella havia treballat pel Departament de Finances. Eren ciutadans normals i respectaven l'autoritat fins que una bomba va segurar la vida de Colton i Chase, de tres anys i de dos, que s'estaven cada dia a la llar d'infants de l'edifici Alfred P. Murrah. Allà van trobar tots dos la mort, juntament amb disset infants més. Ara el pis dels Wilburn s'ha convertit en un mausoleu dedicat a la memòria de les criatures i és ple de joguines i de ninots. "Està com van deixar-ho... aquell dia", diu Kathy Wilburn.

Des que van començar a sentir rumors que havien avisat alguns treballadors el dia de l'atemptat, els Wilburn duen a terme la seva pròpia investigació privada de l'atemptat d'Oklahoma i col·laboren amb l'equip de defensors de McVeigh. Amb l'ajut de l'advocat retirat Johnny Cash, han enregistrat més de tres-centes hores d'entrevistes amb testimonis. Afirment que el seu arxIU inclou documents confidencials que els han filtrat membres de la policia i agències federals. "Sóc molt teuaç i no m'estaré amb els braços plegats mentre s'escapen els assassins", diu Glenn Wilburn.

"L'FBI ha ignorat molts testimonis durant la seva investigació", diuen els Wilburn. En David Snider, un treballador del magatzem, va veure una furgoneta a la

ciutat d'Oklahoma mitja hora abans de l'atemptat: "Vaig dir a l'FBI que el passatger era McVeigh i que el conductor era de pell bruna i rabassut", però no el van cridar a declarar davant el jurat d'acusació. "Els fiscals van tenir molta cura a no deixar-nos sentir els testimonis que havien vist McVeigh a l'escena del crim", diu Hoppy Heidelberg, jurat de l'acusació, que pot ser processada per haver par-

ARXIU

lat del cas. "No es va investigar l'atemptat. Van portar testimonis que havien vist McVeigh en fires d'armament, com si això fos il·legal als Estats Units", afirma.

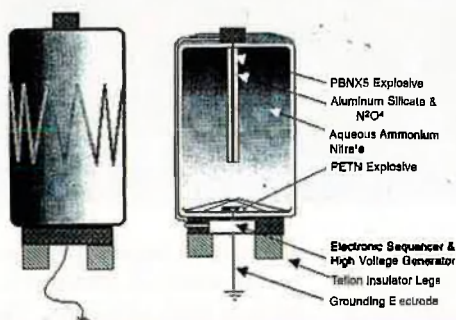
Els Wilburn van començar la seva croada perquè es van

creure els rumors segons els quals alguns treballadors havien estat avisats. Fins i tot el jutge Alley, originàriament assignat per al cas, no va anar a treballar aquell dia. "Van rebre un missatge de l'FBI el divendres abans de l'atemptat alertant-nos d'un possible acte terrorista", va dir el cap de bombers de la ciutat d'Oklahoma, Harvey Weathers, a Glenn Wilburn.

Ben aviat, els Wilburn van pensar que podia tractar-se d'una operació *sting*, en què havien participat membres del govern amb la intenció de desbaratar-la a l'últim moment. Era normal que ho sospitessin, perquè n'hi havia un precedent. Els documents del judici sobre l'atemptat del World Trade Centre de Nova York l'any 93 proven que l'FBI coneixia la conspiració. Segons el *New York Times*, l'FBI s'havia proposat de substituir els explosius per substàncies inofensives, però a última hora no se'n va sortir.

Si el govern tenia informació sobre els conspiradors d'Oklahoma i si el van avisar amb temps de l'atrocitat no se sabrà fins que comenci el judici. En tot cas, el judici promet de ser un dels més interessants del segle. E. I.

Electro-hydrodynamic Gaseous Fuel Device



ció atlètica i té els cabells blancs i ondulats. Tot i la seva aparença inofensiva, ha elaborat una teoria sobre l'atemptat d'Oklahoma basada en la presumpta conspiració del govern contra els veritables "patriotes" nord-americans.

Aquesta teoria parla de dues explosions i no d'una, i de sofisticats mecanismes de control psicològic utilitzats per l'FBI i denominats "control jacket" en l'argot dels serveis secrets. Precisament Gundersen hi va treballar en la seva etapa a l'FBI, tant a Memphis (Tennessee), com a Dallas (Texas) i a Los Angeles (Califòrnia). "En el moment de retirar-se tenia 700 persones a càrrec seu i administrava un pressupost de \$22 milions", afirma David Trochmann, principal dirigent de la Milícia de Montana per donar pes al testimoni de l'ex-agent federal.

La cerimònia de la confusió.

El vídeo de difusió de la teoria és realitzat amb les millors tècniques de propaganda de Goebbels, i el distribueix la Milícia de Montana. Imatges de Hitler i del Parlament alemany (Reichstag) en flames el 1933 se superposen amb imatges de Clinton i l'edifici d'Oklahoma destruït. Hitler va cremar el Parlament per acusar els seus enemics i obtenir el poder absolut. Clinton ha bombardejat Oklahoma per eliminar les milícies. "Un món, una raça, un heroi... no és igual?", suggereix una veu. "Una única bomba de fertilitzant i combustible feta per un principiant no podia causar tant de mal... És una bomba professional... Qui podia tenir-la, si no el govern?", diu després John Trochmann, membre del grup feixista Nació Aria, reciclat en comandant de la Milícia de Montana.

Per Trochmann no sembla de gaire importància que faci dos anys que Timothy McVeigh sigui a la presó d'Oklahoma. Ni que l'acta d'acusació del fiscal, que EL TEMPS també ha pogut veure, digui que uns dies abans de l'atemptat McVeigh havia llogat una furgoneta de sis metres de llargada a Junction City (Kansas) i que, juntament amb Terry Ni-

chols, havia fet una bomba al compartiment de càrrega d'aquesta.

"Si McVeigh hi hagués estat involucrat, hauria estat prou llest per a posar matrícules al cotxe per una vegada... El govern ho tenia tot planificat. Aquell dia, alguns agents van ser avisats perquè no anessin a treballar, i fins i tot abans hi havia helicòpters sobrevolant la zona", assevera, sense demostrar-ho, John Trochmann.

Aparentment, molts experts han donat un cop de mà a Gunderson a l'hora de fer el seu informe, que circula de forma restringida i que porta a la primera pàgina, de forma molt visible, el segell de "Confidencial", però que EL TEMPS ha pogut veure. Molts hi figuren com a ex-agents de l'FBI, ex-policies o ex-militars, però la gran majoria hi apareixen sense nom i cognoms (segons Gunderson, perquè volen restar en l'anonimat). El document presenta setze raons per les quals l'explosió no podia venir d'una bomba de fertilitzant, tal com diu la versió dels fiscals, i assenyalava la veritable bomba que devia fer saltar l'edifici d'Oklahoma: una bomba electrohidrodinàmica de combustible gasós, inventada pel científic Michael Riconosciuto, que durant anys havia treballat en la indústria armamentista nord-americana.

Riconosciuto, un manetes de la CIA. Als dotze anys Riconosciuto ja va sortir als diaris com a nen prodigi pels seus experiments amb sons. El pare, Marshall Riconosciuto, era un poderós líder municipal molt contactat a la costa oest i avui encara es rumoreja que tenia una posició privilegiada dins els serveis secrets. Molts dels parents i amics que duïen joguines al petit Michael treballaven per l'OSS (Oficina de Serveis Estratègics), que després es va convertir en la CIA. Marshall tenia una empresa de "relacions públiques" amb el seu amic i col·lega de sempre, "Fred Crispin", un especialista en l'art de la guerra psicològica, i treballava per impedir que els alemanys



ARXIU / EFE

Hi ha dotze milions de nord-americans angoixats pel poder del govern, la seva burocràcia i aclaparats pels impostos.

aconseguissin la bomba atòmica. Quan ja era un jove científic al Berkeley dels anys 60 i va negar-se a continuar espiant els radicals i les bandes de motoristes i hippies en què s'havia infiltrat, la CIA va fer servir diversos mecanismes de control psicològic, el féu caure en un parany, i Riconosciuto va acabar processat per fabricació de drogues.

El seu catalitzador modular de transferència d'energia (METC), desenvolupat els anys 70, va agrair tant a la NSA (Agència de Seguretat Nacional) que Riconosciuto va rebre la visita del director al seu laboratori.

A principi dels anys 80 treballava a l'empresa Wackenhut que, contractada per la CIA, inventava pe-

tites armes i nous sistemes d'armament secret. Allà va descobrir la manera d'aplicar el catalitzador modular de transferència d'energia (METC) a una bomba. I així va originar-se la bomba electrohidrodinàmica de combustible gasós, que va desenvolupar i experimentar l'empresa Wackenhut, per un contracte amb el govern.

Intervenció de la CIA. Al consell directiu de l'empresa hi havia William Casey, que va ser director de la CIA durant la presidència de Reagan. El primer prototip de la bomba es va assajar en una zona soterrada de l'estat de Nevada, i com que n'havien subestimat la capacitat destructora, va matar un tècnic i va ferir unes quantes persones. Sota el mandat de Reagan el projecte fou classificat dins la categoria de les "armes nuclears", diu l'informe Gunderson.

Riconosciuto va intentar de treballar amb Robert B. Nichols, oficial veterà de la CIA, i la seva empresa, Meridian Arms Corporation, amb la qual va tenir contacte l'Agència per la Investigació Avançada de Projectes de Defensa (DARPA), segons l'informe Gunderson. Riconosciuto va caure en desgràcia quan, a petició de l'empresa de soft, Inslaw, va testificar que havia contribuït a modificar un programa informàtic d'aquesta empresa, sota les ordres del Ministeri de Justícia.

La modificació era per a accedir des de fora a la informació interna dels ordinadors. Aquest programa fou venut a uns quants països sense informar-los de la modificació.

El govern va advertir Riconosciuto que, si testificava, se'n penediria. Però va fer-ho, i vuit dies després fou detingut amb proves que la CIA tenia guardades en el seu dossier. Fou jutjat per la fabricació d'amfetamines i en l'actualitat compleix una condemna de trenta anys.

"Lee Harvey McVeigh". Una altra part de l'informe Gunderson són les proves científiques d'ordre sismològic en el moment de l'atemptat: "El 19 d'abril, els sismogrames de l'estació Norton

Timothy McVeigh està acusat, juntament amb Terry Nichols, d'haver plantat la bomba a l'edifici d'Oklahoma. Ted L. Gunderson, que ha estat agent de l'FBI durant vint-i-nou anys, ha elaborat una teoria segons la qual aquest atemptat forma part de la conspiració de Clinton contra els patriotes nord-americans.

"Catalitzadors del moviment milicià"

En el creixement del moviment de les milícies nord-americanes hi ha una colla de fets clau que s'interpreten com un atac a les llibertats individuals. Heus-ne ací els més importants, amb la interpretació que els donen les milícies:

Octubre 1945. Fundació de l'Organització de les Nacions Unides (ONU).

Pels milicians és el primer senyal d'un govern supranacional amenaçador. Inici de l'allunyament entre govern i governats.

1958. Fundació de la Societat John Birch. Antecedent ideològic de les milícies per anticomunista i defensora de la intervenció

mínima del govern federal en la vida dels ciutadans. Defensa la retirada d'Estats Units de l'ONU.

Juny 1983. Mort (per les milícies, martiri) de Gordon Kahl, membre del moviment antiimpostos Posse Comitatus. Kahl era acusat d'haver assassinat dos oficials a Dakota del Sud i morí durant un tiroteig amb els agents federals d'Arkansas que el volien detenir. Primera demostració d'atac governamental als drets individuals.

Setembre 1990. Després de la invasió de l'Iraq a Kuwait, el president George Bush proclama al Congrés dels Estats Units el "nou ordre mundial", basat en l'acció multinacional sota l'ONU. Els temors més vius dels milicians es veuen confirmats: l'ONU té cada dia més poder i pot ofegar la sobirania nacional.

Agost 1992. Randy Weaver, membre del Moviment per la Supremacia Blanca, de signe ultraconservador, perd en un tiroteig la dona i un fill de catorze anys. Moren després d'un setge d'onze dies a

Idaho, després d'haver fugit de la justícia. La prepotència federal es fa més palesa.

Abril 1993. L'FBI ataca el ranxo de Waco (Texas) on s'havien tancat membres de la secta davidiana amb un arsenal d'armes. Hi moren més de setanta dels assetjats i el ranxo queda reduït a



ARXIU / EFE

L'FBI va assaltar el ranxo de Waco el 1993. Van morir més de setanta dels assetjats.

cenres. El govern federal fa la guerra a tothom que no comparteixi la seva visió de la constitució, i especialment als posseïdors d'armes. L'autodefensa contra un govern prepotent i tirànic es converteix en una necessitat. Per a sobreviure cal defensar-se,

i per a defensar-se cal armament.

Novembre 1993. El president Clinton aprova la llei Brady, que requereix una espera de cinc dies abans de poder adquirir una arma. El govern vol desarmar els opositors. Però la milícia lliure del poble, al·ludida per la segona esmena de la constitució, ja s'ha organitzat per salvar Nord-amèrica de l'amenaça socialista.

1994. S'aproven noves lleis contra el crim que prohibeixen la venda i la possessió de dinou tipus d'armes d'assalt. El govern persisteix en la seva actitud, però la milícia està preparada: el futur és dels qui s'entrenen militarment per defensar la família i la propietat.

Abril 1995. Atemptat amb bomba a un edifici federal de la ciutat d'Oklahoma. Hi moren 169 persones, i tres persones vinculades amb el moviment milicià en són acusades. Tot és un muntatge del govern Clinton per a desprestigiar les milícies i restringir encara més el dret de tenir armes de foc. E. I.

i del museu Omniplex indiquen dues detonacions a la ciutat d'Oklahoma, en un interval de quinze segons", va dir a Gunderson el doctor Ken Louzza, del Departament de Geologia de la Universitat d'Oklahoma, el 26 d'abril.

Darrere les seves ulleres de nen aplicat, i amb un somriure benèfic, Gunderson clama que el govern va voler ocultar el fet que hi hagués dues explosions i va intervenir-hi per tancar la prova. "El 9 de maig, la nota oficial de la Universitat deia que eren 'dos esdeveniments' i no 'dues detonacions'", afirma.

La versió oficial del govern i de la Fiscalia diu que la bomba pesava més de dues tones. Consistia en bidons de 250 litres plens d'una barreja de nitrat d'amoni (fertilitzant), combustible i alguns explosius. Envoltant els bidons hi havia una corda impregnada d'un derivat del nitrat (PDTN), que va actuar de detonador. Tota la destrossa, la va causar aquesta única bomba, i no es va trobar senyal de cap altre artefacte dins l'edifici.

Tanmateix, "una bomba de nitrat d'amoni no produeix un cràter. Esclata cap amunt", diuen els experts en explosius consultats per Gunderson, sempre esmentats genèricament. "Una furgoneta bomba bastant potent per a trencar columnes de granit reforçat hauria fet volar la paret externa de l'altra banda de l'edifici, que va quedar intacta", afegeixen.

L'informe Gunderson també posa en dubte que un agent de l'FBI trobés un tros de la caixa dels eixos de la furgoneta a tres carrers de l'edifici Alfred P. Murray. No era un tros qualsevol, perquè duia el número d'identificació del vehicle. La investigació va menar a una empresa de lloguer de cotxes, on el venedor va ajudar a dibuixar un retrat robot de Timothy McVeigh. Unes hores més tard, aquest era retingut.

"Com és possible que un agent trobés un tros de la caixa d'eixos de la furgoneta, amb el número d'identificació del vehicle, a tres carrers del lloc de l'explosió, si la bomba va fer un cràter de nou metres?", s'interroga l'informe Gunderson.

Els milicians anomenen "Lee Harvey McVeigh" el principal sospitós de plantar la bomba, una referència a l'acusat d'assassinar John Fitzgerald Kennedy, Lee Harvey Oswald, mort d'un tret abans del judici. "De la mateixa manera que el govern ens volia fer creure que una sola bala havia matat Kennedy, ara volen que ens creguem que a Oklahoma hi havia un sol artefacte", diuen contínuament a *Radio Free World*.

La resposta a aquest enigma, la tindrem ben aviat. El cas per la bomba d'Oklahoma es troba en l'última fase d'instrucció i el judici és a punt de començar. McVeigh és acusat, igual que Terry Nichols, d'un seguit de crims: "Conspiració pel fet d'utilitzar una arma de destrucció massiva, utilització d'una arma de destrucció massiva, destrucció per explosiu i, finalment, vuit homicidis en les persones de vuit treballadors federals en l'exercici del seu deure". La Fiscalia demana la pena de mort per a tots dos, i vint-i-tres anys per a Michael Frontier, un altre ex-soldat com ells, acusat de complicitat en la preparació de l'artefacte.

Demanarem una pizza. Timothy McVeigh no sembla gaire preocupat i diu que li agrada el sentit de l'humor del jutge Richard Matsch, encarregat del cas —que per cert es va traslladar a Denver, perquè el jutjat i els despatxos del jutge assignat primerament van quedar fets miques—. Potser anima McVeigh tota la campanya orquestrada per l'extrema dreta en favor seu. O el tranquil·litzen les proves que presentarà la defensa, una part de la qual continua essent una incògnita. En tot cas, no sembla adonar-se que té al damunt una amenaça de pena capital. "Si em pogués trobar amb el director de l'FBI, Louis Freeh, li diria que més valdrà que demanem una pizza, perquè l'assentada serà llarga", manifestà en una entrevista.

Ahora, el govern Clinton ha aconseguit de tirar endavant iniciatives per a endurir les lleis criminals contra el terrorisme. Així es podrà crear un Centre de Contraterrorisme Intern, comandat



Stephen Jones. És l'advocat de Timothy McVeigh.

La fiscalia acusa implacablement els dos empresonats d'autors de l'atac amb bomba contra l'edifici d'Oklahoma.

per l'FBI, amb un fons especial per a poder-se infiltrar en grups terroristes sospitosos. També s'ampliaran les competències per a poder vigilar, controlar i fer escoltes telefòniques. A més, la nova llei permetrà que el Ministeri de Justícia investigui crims basant-se en les associacions i creences polítiques dels sospitosos.

Mentre l'FBI encara ofereix una gratificació de dos milions de dòlars per qualsevol informació d'un segon sospitós [John Doe 2], que podria ser el segon home que anava a la furgoneta i del qual només hi ha un retrat robot, l'ombra de la confusió es projecta sobre Oklahoma.

Equip d'Investigació

Culpable o innocent?

Mentre el moviment milicià nord-americà orquestra la cerimònia de la confusió en defensa de Timothy McVeigh i de Terry Nichols, la Fiscalia acusa implacablement els dos empresonats com a autors de l'atac amb bomba contra l'edifici federal d'Oklahoma: "McVeigh i Nichols van conspirar amb coneixement, deliberadament, astutament i maliciosament, i es van posar d'acord per utilitzar un arma de destrucció massiva, de fet una bomba explosiva posada en un camió, contra persones i propietats dels Estats Units", diu l'acta d'acusació fiscal.

Conspirar per usar un arma de destrucció massiva és només el primer delictes dels onze de què els acusen; els altres són: utilització d'un arma de destrucció massiva, destrucció amb explosius de la propietat federal i de la vida de 160 persones i, finalment, l'assassinat en primer grau de vuit agents federals. Les investigacions de l'FBI han revelat que McVeigh i Nichols es comunicaven constantment abans de l'atemptat amb una targeta de telèfon adquirida a nom fals, i que havien comprat, també a nom fals, material explosiu: nitrats d'amoni, benzina i cable detonador. Sempre amb el fi d'atemptar contra un objectiu determinat, "devers l'octubre del 1994, McVeigh i Nichols van planificar el robatori d'un tractant d'armes d'Arkansas a fi d'obtenir diners per a finançar-se el seu acte de violència", continua l'acta d'acusació.

A més, tots dos podien haver llogat espais per a emmagatzemar i amagar els explosius als estats de Kansas i Nevada. "El 18 d'abril de 1995, al Parc Nacional de Geary Lake (Kansas), McVeigh i Nichols van construir una bomba explosiva amb barrils plens d'una barreja de nitrats d'amoni, benzina i explosius, situats al compartiment de càrrega d'un camió", llogat dos dies abans a Junction City (Kansas). I aquesta va ser, conclou la Fiscalia, l'última feina plegats. A partir d'aquí, McVeigh va conduir el camió, el va aparcar davant l'edifici federal Alfred P. Murrah i el va fer esclatar.

La versió oficial, com es veu, no té res a veure amb la de les milícies. El judici que comença aquesta setmana a Denver s'encarregarà d'aclarir molts dels interrogants no resolts. E. I.